

[Miljøministeren]

De må have en chance for at leve op til den tillid og til det ansvar, vi for et år siden fastholdt de skulle leve op til. Sker det ikke, og det er det, jeg har givet udtryk for ikke kan vurderes, før vi når frem til 1987, må folketinget naturligvis gribe ind.

Det er ikke efter min vurdering korrekt, når hr. Leif Hermann siger, at Viborg amtskommune markant har afvist alle hensyn til miljøet. De initiativer, den har foretaget, viser klart, at de nu bestræber sig for at leve op til de krav, der er stillet. Det er da klart, at 10.000 underskrifter ikke fjerner et helt amtsråd med den opbakning, det også har i befolkningen. Det sætter heller ikke amtsrådets ansvar ud af funktion.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det er til hr. Leif Hermann, som henviste til den debat, der har været i folketinget i forbindelse med bloktilskudsdebatten og debatten om opsparing i kommunerne. Der vil jeg gerne gøre hr. Leif Hermann opmærksom på, at der var forhandlinger i folketinget, og efter disse forhandlinger optog regeringen forhandlinger med kommunerne og fik en frivillig aftale.

Men det kunne måske være på sin plads i relation til det, jeg sagde før, at citere, hvad SFs ordfører, hr. Agerschou, sagde ved den debat - Folketingstidende 1983-84, 2. samling sp. 2978:

»Derfor må fornuftige kommuner efter vores opfattelse nu i gang med undergrundskøkonomi over for staten. Alle muligheder må udnyttes, så kommunernes faktiske økonomiske forhold holdes så skjult som muligt over for staten. Den nuværende regering og dens indenrigsminister kan man ikke stole på. De vil ikke samarbejde med kommunerne, og vi vil opfordre kommunerne til at holde op med at samarbejde med dem.«

Det var, hvad SFs ordfører sagde. Hvad regeringspartierne ordførere sagde i den debat, kan hr. Leif Hermann finde, men resultatet af debatten blev, at man gik til kommunerne og fik en aftale. Det var måske gavnligt at huske på.

Hjortnæs (S):

Jeg synes, det er imponerende, at man har haft en sådan aktivitet i det lokale område,

at man har været i stand til at få samlet 10.000 underskrifter. Jeg vil gerne fastslå, hvad jeg vist også allerede gjorde i mit første oplæg, at en underskriftsindsamling selvfølgelig ikke kan fjerne det ansvar, som et amtsråd har, og jeg er principielt af den opfattelse, at vi selvfølgelig også skal holde de lokale råd fast på det ansvar, de har.

Jeg vil også notere med glæde, at miljøministeren erklærede sig enig med mig i, at folketinget selvfølgelig ikke kan fraskrive sig sin ret til at gribe ind, men vi kan ikke gøre det på grundlag af en underskriftsindsamling. Her må man henvise til, at man sætter sit kryds det rigtige sted, næste gang man har mulighed for det, men det, vi må gøre det på, er jo substansen i sagen, og dér synes jeg alligevel stadig væk, at miljøministeren viger lidt udenom. Vi kommer måske til at tale lidt mere indgående om det i udvalget, så jeg vil her kun sige til miljøministeren, at det da må gøre indtryk på ministeren, ligesom jeg går ud fra, at det gør indtryk på amtsrådet, at et meget stort flertal, miljøministeren indbefattet, siger, at en saltvandsløsning nok havde været det rigtige.

Nu skal jeg selvfølgelig ikke give miljøministeren gode råd, men det var vel ikke utænkeligt, at ministeren tog kontakt med amtsrådet på baggrund af den drøftelse, der har fundet sted, og at man med udgangspunkt i en sådan drøftelse overvejede, hvad der kunne blive det næste skridt, som fru Lone Dybkjær var inde på. Jeg synes, det vil være en falliterklæring - det vil jeg gerne sige meget klart - hvis det ikke ender med at blive en saltvandsløsning. Det vil være en falliterklæring for miljøministeren og for dette folketing, og selv om jeg altså er enig i, at vi ikke skal forsøge at gøre os til overrankeinstans eller overmyndighed, er der altså en sådan forhistorie i denne sag og en sådan sammenhæng i øvrigt i hele miljøområdet deroppe, at jeg ikke mener, der bør være nogen som helst tvivl om, hvordan den skal ende, og det håber jeg vi alle sammen kan hjælpe hinanden med at sikre.

Leif Hermann (SF):

Jeg noterede mig, at miljøministeren bekvemt undgik at tage stilling til den lempede målsætning, der er indeholdt i forslaget til recipientkvalitetsplanlægning, et forslag, som